

نيكي بڼه اخلاق دي، او گناه هغه څه ده چې په زړه کې دې شک او تردد وي او نه غواړې چې خلک پرې خبر شي

له نواس بن سمعان رضی الله عنه څخه روایت دی چې نبي صلی الله علیه وسلم فرمایلي: «نيکي بڼه اخلاق دي، او گناه هغه څه ده چې په زړه کې دې شک او تردد وي او نه غواړې چې خلک پرې خبر شي». او له وابصة بن معبد رضی الله عنه څخه روایت دی وايي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته راغلم، نو هغه راته وويل چې «ته راغلي څو د نېکۍ او گناه په اړه پوښتنه وکړې؟» ما وويل: هو، هغه وفرمايل: «زړه دې وپوښته، نېکي هغه ده چې نفس پرې آرامه وي او زړه پرې سکون ومومي، او گناه هغه ده چې په نفس کې دې ورسره شک». او په زړه کې دې ترديد وي، که څه هم خلکو يې د (رووالي) فتوا درکړي وي

[صحيح دی] [لومړی حديث: مسلم روايت کړی دی، او دوهم حديث: احمد او الدارمي روايت کړی دی]

نبي صلی الله علیه وسلم د نېکۍ او گناه په اړه داسې خبر ورکړی چې: د نېکۍ تر ټولو ستره ځانگړنه له تقوا سره د الله تعالی په وړاندې بڼه اخلاق دي، او د خلکو سره د هغوی د اذیت پر وړاندې زغم، لږه غصه، ورین مخ، بڼه وينا، اړیکې پالل، اطاعت، نرمي او مهرباني، د خلکو سره بڼه ژوند تېرول او ملگرتيا ده او دا چې نېکي هغه څه دي چې زړه او نفس پرې آرامه شي. او گناه هغه څه ده چې په نفس کې ورسره شک او ترديد راځي، پرته لدې چې سينه پرې پراخه شي، او په زړه کې ترې وېره وي چې دا گناه ده، او نه غواړې چې دغه عمل خلکو ته ښکاره شي، ځکه چې دا عمل د خلکو له نظره بد دی، په ځانگړې توگه د هغو خلکو له نظره چې نمونه يي او د اخلاقو له اړخه بشپړ وي، ځکه نفس طبيعتاً غواړي چې خلک يې ښې کړنې وويني، نو که د ځينو کړنو په اړه يې د خلکو خبرېدل بڼه نه گڼل، نو هغه گناه ده او خبر پکې نشته؛ که څه هم خلکو يې په اړه فتوا درکړي وي، لدې امله تر هغه پورې يې په فتوا عمل مه کوه چې ستا په زړه کې يې په اړه د شک او شهبې نښې وي، ځکه چې تر څو پورې شهبه پر ځای او صحيح وي او مفتي په ناپوهۍ کې فتوا درکړي وي نو دا فتوا يې له منځه نشي ولاړی؛ خو که فتوا پر يو شرعي دليل ولاړه وه، نو بيا پر فتوا غوښتونکي واجب دي چې رجوع ورته وکړي، که څه هم سينه يې ورته پراخه شوي نه وي، يعنې زړه يې نه وي منلي.

<https://sunnah.global/hadeeth/ps/show/66540>

